

21 . HOSPODIN JE NÁŠ NAJVÄČŠÍ POKLAD

Dnes sa budeme zamýšľať nad obsahom Žalmu 73. Azaf, autor tohto žalmu, svojím postavením patril k tým, ktorí uctievali Hospodina spevom. V mnohom môže byť podobný nie len dnešným vedúcim chvál, ale aj každému z nás. Autorom žalmu je tentokrát historická osobnosť menom Azaf. Žalm 73 má 28 veršov, takže sa budeme venovať len určitým častiam a veríme, že si ho dostatočne prečítate sami:

Žalm 73:1-13 Asafov žalm. Aký dobrý je Boh voči statočným, Boh voči tým, čo majú srdce čisté. ² No mne sa temer nohy podlomili, takmer som sa zapotácal. ³ Lebo som žiarlil na chvastúňov, keď som videl, ako bezstarostne si žijú hriešnici. ⁴ Neprekáža im zhola nič, sú zdraví a vypasení, ⁵ nesužujú sa ako iní smrteľníci, ani netrpia ako iní ľudia. ⁶ Preto ich pýcha ovíja sťa náhrdelník a násilnosť ich zahaľuje ako rúcho. ⁷ Akoby z tuku sa liahne ich zloba a vybuchuje zlomyseľnosť. ⁸ Posmievajú sa a zlomyseľne hovoria, povýšenecky sa zastrájajú. ⁹ ústa dvíhajú proti nebu a jazyk sa im vláči po zemi. ¹⁰ Sedia si na výšinách a nezasahuje ich povodeň. ¹¹ Vravია si: "Vari to vidí Boh? A vie o tom Najvyšší?" ¹² Hľa, to sú hriešnici: bezstarostne si žijú a hromadia bohatstvo. ¹³ Nuž povedal som si: "Veru nadarmo som si srdce čisté zachoval a v nevinnosti som si ruky umýval;...

Azaf pokračuje vo svojom lamentovaní, skrze ktorého zdieľa, že od doby, kedy začal dbať o čistotu svojho srdca, prenasledujú ho len bolesti a trápenia. Uvedomoval si, že namiesto prosperity mu viera prináša skôr trápenie a takmer to celé vzdal. Trápila ho závišť a sklamanie, pretože videl, že jeho úsilie a snaha pre seba získať čo najviac, nikam nevedie. Azaf sa vďaka svojmu človečenstvu takmer dostal na scestie, keď mu Boh nedal všetko, čo chcel. Svoj stav srdca opisuje nelichotivým spôsobom a jedným dychom vyznáva, že jedine Boh je zdrojom pokoja a nádeje:

Žalm 73:21-24 Moje srdce je plné trpkosti a celé vnútro doráňané. ²² Hlúpy som bol a nechápavý a pred tebou som bol ako dobyčča. ²³ Ale ja som stále pri tebe a ty mi držíš pravicu. ²⁴ Vedeš ma podľa svojho zámeru a nakoniec ma prijmeš do slávy.

Azaf opakovane hovorí sám o sebe a svojom osobnom vzťahu k Bohu. Z jeho vyznaní plynú niekoľko ponaučení:

1. Hospodin je náš najväčší poklad, pretože je verný aj keď my verní nie sme.

A. Boh používa naše poklesky, pády a omyly, aby sme pochopili v akom bezvýchodiskovom stave sa nachádzame. Väčšina z nás má o sebe neoprávnenú vysokú mienku a presvedčenie, že máme všetko pod kontrolou. Inými slovami povedané, že sa bez Boha zaobídeme, alebo že sme schopní žiť kresťanský život z vlastných síl. Boh nás z tohto omylu často vyvedie práve prostredníctvom najrôznejších skúšok. Hospodin vo svojej múdrosti a veľkorysosti dopúšťa, aby sklamaním prešli aj tí najhorlivejší kresťania. Takýchto prípadov nájdeme v Písme veľa. Asi najznámejší z nich je Petrovo zapretie Krista. Z Písma vieme, že satan si skúšku Petrovej vernosti vyžiadal a Boh Petra skúške podrobil:

Marek 14:29-30 *Peter mu povedal: "Aj keby všetci odpadli, ja nie." ³⁰ Ježiš mu odvetil: "Veru, hovorím ti: Ty ma dnes, tejto noci, skôr, ako dva razy kohút zaspieva, tri razy zaprieš."*

Boh samozrejme mohol satanovi stanoviť iné hranice. Boh však skúšku dopustil. Až po treťom zapretí si Peter uvedomil, že sklamal a horko sa rozplakal. Nikto z nás si nemôže bez výhrad dôverovať.

B. Boh používa naše neúspechy a pády, aby sme lepšie pochopili jeho nekonečnú lásku k nám.

Aj my máme veľkú sebadôveru, sebedôveru, sebedôveru, ale Boh nám opakovane ukazuje, že v sebe máme menej sily, než odhodlania. Skôr ako si poviete, „tak toto by sa mi nikdy nemohlo stať“, majte sa na pozore. Písmo nás varuje:

1list Korinským 10:12-13a *Preto kto si myslí, že stojí, nech si dáva pozor, aby nepadol. ¹³ Skúška, ktorá na vás dolieha, je iba ľudská.*

Súčasťou kresťanskej viery nie je len poznanie, akí sme nespoľahliví, ale aj ako odolné sú všetky hriechy v očiach Boha. On sám otvára oči, aby sme videli akí sme hlúpi a aké zbytočné sú naše hriechy. Aj keď sa zdá, že svojou nezodpovednosťou a ignoráciou všetko pokazíme a stratíme, Boh nás neopustí:

1list Timotejovi 1:15-16 *Toto slovo je spoľahlivé a úplne vierohodné: Kristus Ježiš prišiel na svet zachrániť hriešnikov; a ja som prvý z nich. ¹⁶ Ale dosiahol som milosrdenstvo, aby na mne na prvom ukázal Kristus Ježiš všetku zhovievavosť ako príklad pre tých, čo v neho uveria pre večný život.*

Pavol v liste **Efezským 2, 1-5** píše:

Aj vás, hoci ste boli mŕtvi pre svoje poklesky a hriechy, ² v ktorých ste kedysi žili podľa ducha tohoto sveta, podľa kniežata vzdušnej moci, ducha, ktorý teraz pôsobí v neposlušných synoch. ³ Medzi nimi sme kedysi žili aj my všetci, keď sme podľa žiadostí svojho tela robili, čo chcelo telo a myseľ, a tak sme boli od prírody deťmi hnevu ako ostatní. ⁴ Ale Boh, bohatý na milosrdenstvo, pre svoju nesmiernu lásku, ktorou nás miluje, ⁵ hoci sme boli pre hriechy mŕtvi, oživil nás s Kristom - milosťou ste spasení -

Každý z nás opakovane životom klopýta, robí chyby, ale skrze všetky pády sa učíme závislosti a dôvere, že nás Boh neopustí. Kto je prepudený k životu, tomu Boh otvorí oči a ukáže cestu ku spaseniu.

C. Boh používa naše poklesky a pády k tomu, aby sme lepšie pochopili ako veľmi potrebujeme Jeho slovo a rady Ducha Svätého, ktorý nás vedie bezpečnou cestou až do nebeskej večnosti.

Veriaci človek, ktorý zhreší, si omnoho viac uvedomuje, aké veľké je Božie milosrdenstvo a láska k nám nehodným. Kresťanský život teda začína poznaním, že sme spasení Božou milosťou a láskou, aj keď sme hriešni. V našej slabosti je skrytá Jeho moc a sila. Boh z nás nespustí oko ani na okamih. Pred ním sa neskryjeme, aj keby sme chceli. Nikdy nie sme ani na okamih sami, aj keď ho necítíme. On je našou oporou:

Žalm 37:23-24 *Pán upevňuje kroky človeka a sprevádza ho na ceste. ²⁴ Ak padne, neostane ležať, veď Pán ho drží za ruku.*

Len skrze Božiu vernosť máme nádej, že vytrváme až do samého konca:

Ján 6:37-40 *Všetko, čo mi dáva Otec, príde ku mne. A toho, kto prichádza ku mne, neodožením, ³⁸ lebo som nezostúpil z neba, aby som plnil svoju vôľu, ale vôľu toho, ktorý ma poslal. ³⁹ A vôľa toho, ktorý ma poslal, je, aby som nestratil nič z toho, čo mi dal, ale aby som všetko vzkriesil v posledný deň. ⁴⁰ Lebo vôľa môjho Otca je, aby každý, kto vidí Syna a verí v neho, mal večný život; a ja ho vzkriesim v posledný deň."*

Každý smrteľník by si mal uvedomiť, že naše pozemské telo je len dočasný príbytok. Čo je dočasné, je aj pominuteľné. Tým, že študujeme a poznávame Božie slovo a aplikujeme ho do

každodenného života, pripravujeme sa na večný život. Duch Svätý nás uisťuje a vedie, aby sme nežili podľa behu tohto sveta, ale slúžili svoju Pánovi a celým svojím životom ukazovali ostatným Jeho lásku a milosrdenstvo. Preto je nanajvyššie dôležité, aby sme strážili všetko, čo nám Hospodin zveruje ako svoj poklad.

- 2. Hospodin je náš najväčší poklad, pretože jedine On dovedie svoj vyvolený ľud do večného kráľovstva.** Duch Svätý nás nikdy nebude nabádať, aby sme inštrukcie nášho Stvoriteľa ignorovali alebo neposlúchali, ale práve naopak:

Žalm 73:25-26 *Veď kohože mám na nebi? A keď som pri tebe, nič pozemské ma neteší.* ²⁶ *Hynie mi telo i srdce, no Boh je Boh môjho srdca a podiel večný.*

- A. Ďakujeme Bohu za všetky požehnanie s vedomím, že Hospodin je jediným zdrojom nášho spasenia.** Náš život nemôže zachrániť ani spasiť nikto iný, než Pán Ježiš Kristus. Preto má prednosť pred všetkými pozemskými vzťahmi lásky. Hospodin sa s nikým nedelí o našu priazeň a oddanosť. Nie nadarmo Pán Ježiš hovorí:

Lukáš 14:26 ²⁶ *"Ak niekto prichádza ku mne a nemá v nenávisti svojho otca, matku, ženu, deti, bratov, sestry, ba aj svoj život, nemôže byť mojim učeníkom.*

Kto z nás naozaj vyznáva, že netúži po ničom inom než Bohu? Kde je hranica medzi vzťahmi v manželstve, v rodine k deťom a vnúčatám, či túžba po pohodlnejšom a bohatšom živote? Veď Písmo samo nám prikazuje, aby sme pestovali dobré vzťahy s ostatnými, aby sme boli pohostinní, aby sme jeden druhého povzbudzovali, potešovali a mnohými inými spôsobmi prejavovali lásku k blíznym. Ako postupne stárneme vidíme, ako okolo nás ľudia umierajú, uvedomujeme si, že aj náš čas sa kráti. Preto je dôležité, aby sme poklad viery strážili vo svojom srdci po celý život, aby nám mohol byť oporou v dobách, keď nás naši blízki a fyzické sily opúšťajú. Je dôležité, aby sme si pamätali, že pozemské vzťahy lásky sa kvalitatívne nedajú zrovnať s tou Božou láskou. Hospodin musí byť tým najväčším a najdôležitejším vlastníctvom našej duše. Láskyplný vzťah s Bohom nepestujeme preto, aby nám splnil každé pranie, ale pretože sme vďační za preukázané milosrdenstvo a lásku k nám.

B. Čím viac si uvedomujeme vlastnú nedostatočnosť, tým výraznejšie vnímame Božiu všemohúcnosť. Slabosť a nedostatočnosť, ktorú začneme pociťovať v starobe, nás vracia späť do doby, kedy sme bojovali so slabosťou našej vole. S pribúdajúcimi rokmi kresťan poznáva, aký nemohúci je sám v sebe a aký mocný je Boh v nás. Hospodinova vernosť je preverovaná časom aj životnými skúsenosťami. Apoštol Pavol nám pripomína:

1list Timotejovi 6:17-19 ¹⁷ *Tým, čo sú bohatí v tomto veku, prikazuj, nech nie sú namyslení a nekladajú nádej do neistého bohatstva, ale v Boha, ktorý nám hojne dáva všetko na užívanie,* ¹⁸ *nech robia dobre a stanú sa bohatými na dobré skutky, nech sú štedrý a vedia sa podeliť,* ¹⁹ *nech si uložia dobrý základ pre budúcnosť, aby dosiahli pravý život.*

3. Hospodinova blízkosť je naším najväčším pokladom, pretože v ňom máme útočisko.

On nás vyslobodil odo dňa spravodlivého súdu:

Žalm 73:27-28 ²⁷ *Hľa, ako hynú všetci, čo sa vzdávajú od teba, ztracuješ všetkých, čo sú ti neverní.* ²⁸ *Pre mňa je slasťou byť v Božej blízkosti a v Pánu Bohu svoju nádej mať a ohlasovať všetky jeho diela v bránach dcéry sionskej.*

V minulosti sme boli všetci na ceste do záhuby. Vďaka Božiemu milosrdenstvu, ktorý poslal svojho Syna, Pána Ježiša Krista na zem medzi nás, nezahynú všetci. Tým vzdialeným Jakub odkazuje:

Jakub 4:8-9 ⁸ *Priblížte sa k Bohu a on sa priblíži k vám. Obmyte si ruky, hriešnici, a očistite si srdcia, vy, čo máte rozpoltenú myseľ.* ⁹ *Precíťte svoju úbohosť, žiaľte a plačte. Váš smiech nech sa obráti na nárek a radosť na žiaľ.*